

jeg vilde udtrykke med det, jeg sagde — at Universitetet holdt sig sjernt fra al Politikk og hverken bestjæftigede sig med provisoriske Finantsloves Gyldighed eller Ugyldighed. — Med Hensyn til den æsthetiske Professorplads vil jeg gjerne sige nogle Ord. Der siges, at den ikke er nedlagt af den Grund, at der har været givet et vist Raad om, at et af de to løse Professorater, der skulle være i det filosofiske Fakultet, kan blive besat af en Professor i Literaturhistorie. Det er et meget skjædesløst Uægtefastsløste til Æstetikken fra Universitetet, forekommer det mig, saa meget mere, som den høitærede Kultusminister allerede har besat den ene Post, og den anden tænkes besat med en Professor i germanisk Filologi, og man kan se af Universitetsbetænkningen, at den anden Post ogsaa snæves besat med en Filolog. Det viser sig saaledes, at der er Lyft til at hævede Filologien i Særdeleshed, og den vil meget let ved Universitetet opfattes som en Art grammatisk og sproglig Uddannelse uden Hensyn til Literaturen. Jeg tror derfor, at der ved Universitetet er en Lyft til at udelukke, som jeg igaar sagde, det egentlig frie Foredrag fra Universitetet og holde sig til mere grammatisk og sproglig Undersøgelse, hvormed man ikke kommer ind paa en Mængde forskjellige Spørgsmaal, som man nu engang ikke kunde ønske at berøre, og derfor var det, jeg sagde, at jeg troede, der laa Noget bagved det, at den æsthetiske Professorpost skulde bortfalde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds sagde, at paa Grund af de Antydninger, jeg havde gjort, vilde han ikke følge mig ind paa en Debat, der kunde give uhyggelige Konsekvenser. Jeg vil sige, at det er en underlig Maade af det ærede Medlem at udtale sig paa, naar han siger, at han ikke vil følge mig ind paa en Debat, thi naar han bruger saa stærke Ord som, at det vilde give uhyggelige Konsekvenser, saa følger han mig virkelig derind paa en Maade, jeg ingenlunde kan være tjent med. Jeg tror, at denne Sag meget godt taaler ethvert Lys, og jeg skal være villig til at optage en Debat derom med det ærede Medlem enten her eller andetsteds. Derfor mener jeg, at det ikke var ganske rigtig, at det ærede Medlem brugte et saa stærkt Udtryk som „uhyggelige Konsekvenser“, men hvis det ærede Medlem selv havde tænkt, hvad der laa deri vilde han maaste ikke have brugt det, det haaber jeg idetmindste. — Der er talt om Konsistoriums Sammensætning, og i den Henseende indvendes nu af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, at det virkelig er temmelig liberal; det er det dog ikke (Afbyrdelse af G o o s). Det er Sammensætningen, jeg taler om, og ikke om Konsistorium selv. Alle de Anker, jeg havde fremsætt derimod, ere slet ikke mine egne. De ere fremkomne indenfor selve Universitetet, paa den Tid denne Sag forhandlebes. Det gjør en væsentlig Forskiel, om alle Medlemmer af Kon-

sistoriet vælges, eller om kun 5 imod 11 vælges og de Andre rykke op efter Anciennitet, om hvilket Forhold der dog i disse Forhandlinger er brugt de allerstærkste Udtryk. Det tror jeg paa ingen Maade kan negtes, at dette Forhold med Ancienniteten spiller en stor Rolle. Jeg skal naturligvis ikke overfor de Ytringer, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at hverken han eller hans Kollega kunde henregnes til de Aldersvækkede, hævde det Modsatte. Jeg tvivler ikke paa, at dette ikke er Tilfældet med nogen af de Herrer. Men det var ikke mine Ord, men Professor Schouws, han mente, at der ved Konsistoriums Sammensætning var Fare for, at det i Virkeligheden blev aldersvækkede Folk, der kom til at sidde i Konsistorium, og det var da ialtsald høist uheldigt. Saaledes blev der ogsaa anført dengang, at selve Konsistoriums Net til at forelægge Sagerne til Betænkning for den akademiske Lærerforsamling virkelig gav det en Overvægt, det ikke burde have, og det blev ogsaa hævdet dengang, at Tallet paa Konsistoriums Medlemmer var for stort. Det er ikke min Indvending, den kan findes i Universitetets Aarbøger, ganske vist paa det Sted, hvor det ærede Medlem siger, at jeg har fundet det — jeg ved ikke, hvor jeg skulde have fundet det, undtagen netop paa det Sted, hvor den findes. Som sagt, det, jeg anker over her i Thinget, er det Samme, der ankes over indenfor selve Universitetet. Det vil jeg ogsaa overfor det ærede Medlem fra Beile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) hævde, at der ikke skal bortfalde et Professorat; fordi der, som jeg nævnte, ved et enkelt Forelæsningskursus ikke var mere end en eneften Elev, derfor kan Professorpladsen beholbes. Jeg syntes kun, at der var Grund til at undersøge, hvorvidt de Foredrag, der holdtes af den paagjældende Professor, ere ganske tidsvarende i Forhold til Universitetets Opgave. Denne tror jeg isørigt, vi Alle ere temmelig enige om, og jeg tror ikke, at der er Grund til at opstille flere Definitioner af den; den ligger saa temmelig nær. At Universitetet har en videnskabelig Opgave, at det samtidig uddanner Embedsmand, det er Noget, som nu engang er Tilfældet, og det vil ikke kunne omordnes. Det er desuden klart, at der i denne Uedeling ligger en Antydning af, at netop de Embedsmand, Universitetet uddanner, skulle modtage en vis videnskabelig Farve, om jeg maa sige saa, ved Universitetet. Jeg tror, at det er uheldigt, om det skulde være Tilfældet, som den ærede Ordfører antydede, at Embedsmanden ikke behøvede nogen videnskabelig Uddannelse. Det blev isørigt ogsaa strax indbegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, og jeg tror, at dette ikke trænger til nogen særlig stærk Indbegaaelse. Det ærede Medlem omtalte Sagsførere og Dommere, som trængte til en videnskabelig Uddannelse. Det er klart, at ogsaa med Hensyn til Læger vil der i